

Տորոնտոյից Չորյան ինստիտուտը սեղեկացնում է, որ թուրք հայերի հասարակագիտա-մաթեմատիկական դոկտ. Թաներ Աֆյանը Մ. Նահանգների եւ Կանադայի մի շարք համալսարաններում հրատարակային դասախոսություններ է տալու իր նոր «Կայսրությունից հանրապետություն» թուրքական նացիոնալիզմը եւ Հայկական ցեղասպանությունը» գրքի մասին: Առաջիկա շաբաթներին Թաներ Աֆյանին լսելու եւ նրան հարցեր տալու ժամանակը կընկնի Քոնստանդնուպոլիսի Հարվարդ, Մոնրեալի Մեյքիլ համալսարանների, Տորոնտոյի Գլենդոն Կոլեջի, Նյու Յորկ-Մանհատթենի Միթի համալսարանի ուսանողությունն ու Հայոց ցեղասպանության հարցով հետազոտողներն առաջադրելով:

Դոկտ. Թաներ Աֆյանը թուրք առաջին գիտնականներից է, որ ճանաչում է բացառապես կերպով մեղադրում է հայերի ցեղասպանությունը Օսմանյան կայսրության կողմից 1915 թ.ին: Նա թուրք փոխգործակալներից է, որ հակադրվում է թուրքական իշխանությունների ժխտողական գաղափարությանը:

Հայաստանը հրաժարվել է ֆանարկել 7 Երզանները վերադարձնելու Բաֆլի առաջարկությունը

Միջնորդները փնտրում են միջին սարքերակ՝ ո՛չ փաթեթային, ո՛չ փուլային

ԹԱՏԱՎԱՆ ԿՎԻՏԱՆՔԱՆ
Արտաքինության նախարարի հանձնաժողովի 114-րդ նստաժողովի Երզաններում մայիսի 12-ին եւ 13-ին տեղի է ունեցել դարաբաղանջ կարգավորման հարցով Հայաստանի եւ Ադրբեջանի արտաքինության նախարարների հանդիպումը: Երկուստեքից օրը Հայաստանի արտաքին գերատեսչության ղեկավար մամուլ աստվածուհի մանրամասներ կհաղորդի ադրբեջանցի գործընկեր էլ-մար Մամեդյարովի հետ հանդիպումից: Իսկ մինչ այդ մեջբերենք ադրբեջանական մամուլի որոշ ուժեղացված տեղեկություններ Օս-

կանյան-Մամեդյարով երկրորդ հանդիպումից:
«Եստիքս» շաբաթաթերթը վկայակոչելով ԵԱԳԿ Մինսկի խմբի ռուսաստանցի եռանախագահ Յուրի Մեդվեդևի, գրում է, որ հանդիպումից առանձնակի արդյունքներ չի ստացել: «Մենք ունեցանք բավականին բաց եւ արդյունավետ հանդիպում: Բայց ֆանի որ բանակցությունները խիստ զարգան են, որոշակի տեղեկություններ չսալ արտաքինության նախարարների երկխոսությունից», ասել է Մեդվեդևը:
Արտաքինության Օսկանյանը եւ Մամեդյարովը, փաստորեն, ունեցել են երեք հանդիպում: Նախ, մայիսի

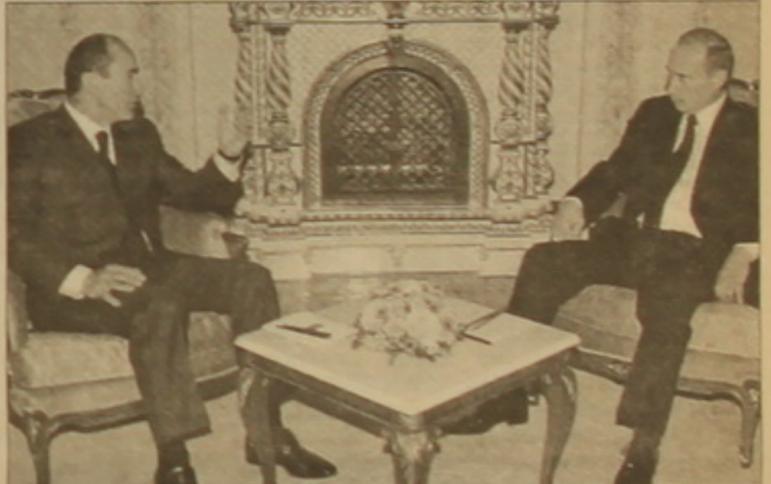
12-ին Հայաստանի եւ Ադրբեջանի արտաքինության նախարարները բանակցել են ԵԱԳԿ Մինսկի խմբի եռանախագահների եւ Հայաստանի ու Ադրբեջանի նախագահների դարաբաղանջ կարգավորման հարցով անձնակազմի մասին: Թաթավան Մարգարյանի եւ Արազ Ազիմովի մասնակցությամբ: Ընդլայնված կազմով այս հանդիպումը շարունակվել է երեք ժամ, որին հաջորդել է Օսկանյան-Մամեդյարով առանձնազույգը: Ըստ ադրբեջանական մամուլի, մայիսի 13-ի առավոտյան Հայաստանի եւ Ադրբեջանի արտաքինության նախարարները շարունակել են բանակցությունները:
Տես խոսք 2

ՄԻՋՊԵՏԱԿԱՆ

Պուսին-Քոչարյան հանդիպմանը գերակշռել են սենսական փոխգործակցության հարցերը

ԼՂԿՈ ՕԳՐԵՎԻՄ, 14 ԱՅՅԻՍ, ԱՐՄԵՆԻՊԵՆՍԻ
Նովո Օզարեյոյում Ռուսաստանի եւ Հայաստանի նախագահների միջոցառումը կազմակերպվել է Պուսին-Քոչարյան հանդիպմանը: Ընդունվելով Հայաստանի նախագահ Ռոբերտ Զոչարյանին վարչապետ Պուսինը վստահություն է հայտնել, որ ներկայիս բարձր մակարդակով բանակցությունները թույլ կտան էլ ավելի եռանդուն զարգացնել երկու երկրների համագործակցությունը:

տում էին համագործակցության զարգացման հարցերը: Պուսինը հաստատել է, որ լիարժեք կապերի մասին եւ ասում էին, որ լիարժեք կապերի մասին եւ ասում էին, որ լիարժեք կապերի մասին եւ ասում էին, որ լիարժեք կապերի մասին:

«Այդ առիթամբ ոչ միայն լավ է այլեւ արդյունավետ, այն արտաքինության առիթամբ, 2003 թվականին արտահայտված ստանդարտներին անել է ավելի քան 34 տոկոսով, նշել է Պուսինը: Դա օբյեկտիվորեն ցուցանում է եւ լավագույն վարչությունը, որ մենք արժանի ենք միջոցառումների: Սակայն, ինչպես նշել է ՌԴ նախագահը, Մոսկվան եւ Երևանը «ավելի լավ, ավելի արդյունավետ առաջադրում են հնարավորություններ ունեն»:
Ռոբերտ Զոչարյան իր հերթին նշել է, որ ոչ միայն զարգացման հարցերը, այլեւ սենսական համագործակցության զարգացման խթան դարձավ «զույգ մասերի դիմաց մեծ գործարկը»: «Մինչ այդ մենք շարունակ խո-

ղումները «կանոնավոր բնույթ են կրում»: «Վերջին ժամանակներս մենք շեղ ենք արդեն հինգ անգամ հանդիպում ենք մեծ թվով երկրորդ կողմից, համակարգելու գործողությունները երկրորդ կողմից սարածում եւ միջազգային աստիճանում», ասել է Ռուսաստանի նախագահը, նշելով, որ «սառնակ է սենսական» Ռոբերտ Զոչարյանին:
Հայաստանի նախագահը դարձել է Ռուսաստանի ղեկավարի առաջին արտաքինության նախարարի հետ միջոցառումներից մեկը: Հայաստանի նախագահի գրույցին մասնակցել են ՌԴ Անվտանգության խորհրդի ֆուրսուր Իզոլ Իվանովը եւ ՌԴ նախագահի օգնական Սերգեյ Պրիտուկոն:

Ամենայն հայոց կաթողիկոսը մեկնեց Արգենտինա

Մայիսի 13-ի առավոտյան Ամենայն հայոց կաթողիկոսը Ռուսական մեկնեց Արգենտինա: Բուենոս Այրեսի օդանավակայանում նորից սրբությունն արժանացավ ջերմ ընդունելության: Օդանավակայանի ղեկավար ինտերի համար նախատեսված սրահում տեղի ունեցավ քահանայապետի արարողություն, որին ներկա էին Ռուսական արտաքին գործոց նախարարության կրոնի հարցերով ֆուրսուր Կիսերմո Օլիվերին, փոխֆուրսուր Զեկսո Մակելեյերն, կրոնի ֆուրսուրության սնորհ ինտեր Ալգայսերին, ինչպես նաեւ Ընդունելության համագործակցության հանձնախմբի անդամներ Արգենտինայի հայոց թեմի առաջնորդ Գիսակ սրբազանը, Հայ կենտրոնի վարչության նախագահ, ազգային բարեար Ամեն Սեծա-

սուրյանը, փոխնախագահ Ալբերտ Երեմյանը, ԲԲԸՄ-ի նախագահ Վահրամ Հայրապետյանը եւ արքեպիսկոպոսականությունների ներկայացուցիչներ:
Օդանավակայանից Վեհափառ հայրապետը մեկնեց Կորդոբա: Բուենոս Այրեսից 800 կմ երեւումիս գտնվող Արգենտինայի երկրորդ մեծ քաղաքում արդյուն են շուրջ 5000 հայեր, որոնք ունեն իրենց եկեղեցին, դպրոցը, ազգային զանգվածային կառույցներ: Նույն օրը նորից սրբությունը «Յրաբար»-ով մուտք գործեց տեղի Սր. Գեորգ եկեղեցի, ուր քաղաքիկ հավասարակցներ արժանացան Հայրապետի աջամբուրդին:
Վեհափառի հովվադասական այցը Կորդոբա կարունակվի մինչեւ մայիսի 16-ը: Այստեղից նորից սրբությունը կմեկնի Բուենոս Այրես:

Ավանդների օրինագիծը օրակարգում

«Ազգ» երկ անդադարձել էր ինստիտուտների ավանդների վերադարձման հարցին: Մայիսի 14-ին Ազգային ժողովի ավանդների վերադարձման հարցերով զբաղվող նախկին հանձնաժողովը հրավիրել էր նիստ, եւ ինչպես տեղեկացանք Միացյալ առիթամբային կուսակցության անդամ, հանձնաժողովի առաջնորդներին մասնակցած ժառանգավոր Գրիգոր Դոնջանցի, «հանձնաժողովի նախկին անդամներ» արքեպիսկոպոսականություններից ներկայացված ժառանգավորներն առաջադրել են օրինագիծը վրա եւ հավանել են ստորագրություններ, որոնցից մայիսի 17-ից օրինագիծը մտնի Երեսնամյա մեջ»: Այստեղ, այսօր շարունակված հարցը ի վերջո կմտնի Ամենայն հայոց կաթողիկոսի օրակարգում:
Մ. ՄԱԿԱՐՅԱՆ

Ավանդների օրինագիծը օրակարգում

Երկ գիտեր Ադրբեջանի Ֆիզուլու Երզանի Դազախար գյուղում հակասական ականի ժամանակից տղանվել են երեք ադրբեջանցիներ, ես երեք սառել են մարմնական վնասվածքներ, հաղորդում է «Նովոստին»: 2004 թ. ընթացում դարաբաղանջ-ադրբեջանական ճակատային գծում ականների ժամանակից գոհվել է 9 ադրբեջանցի: Մոտ մեկ ամիս առաջ ականի ժամանակից երեք հայեր էին գոհվել Մարակերտի Երզանում: 1994 թ. հաստատված հրադադարից հետո ականների ժամանակից իսկ էլ է սասնակ խաղաղ բնակիչների հայերի եւ ադրբեջանցիների կյանը:

Ավանդներ հիմա էլ բյուջեով է սղառնում

Նախիջեբանում գտնվող Իլիամ Ավանդ երկ հայաբառել է, որ Ադրբեջանի սենսությունն ամբողջովում է եւ այսօր Ադրբեջանի բյուջեն 3 անգամ գերազանցում է Հայաստանի բյուջեն, հաղորդում է Ինտերֆաքսը: Ավանդ մոտացել է հիշեցնել, որ Ադրբեջանի բնակչությունը 3 անգամ ավելի է Հայաստանի բնակչությունից եւ բյուջեի եկամուտները 1 շնչի հաշվով Հայաստանում եւ Ադրբեջանում նույն մակարդակի վրա են: Ավանդ կրկնել է, որ Ադրբեջանը մտադիր է դարաբաղանջ հակամարտությունը լուծել խաղաղ ճանապարհով, բայց մյուս կողմից ղեկ է ղառաւս լինել կարգավորման այլ արքեպիսկոպոսական: «Բախում երբեք չի հաշվի իր տարածի մի մասի օկուպացիայի հետ», ասել է Ավանդը:

Նոր ակնարկ Թուրքիայից

ԱՎԱՐԱ, 14 ԱՅՅԻՍ, ԱՌՅԱՆ ՏԱՊԱՆ: Թուրքիան ցանկանում է բարիդրացիական հարաբերություններ հաստատել Հայաստանի հետ: Այս մասին հայտարարել է Թուրքիայի ԱԳՆ խոսնակ Նամիկ Թանը մայիսի 12-ին ավանդական ամենաբարձր ճեղատուլիսի ընթացում: «Կովկասը հարաւս խնդիրների տարածաշրջան է: Բոլորը ղեկ է կատարել իրենց ղառակառույցները եւ միայն Թուրքիայի ջանքերը բավարար չեն խնդիրների հարաբարման համար», ասել է թուրք ղեկավարները:

Փրանսիայի նախագահը Պասվո լեգեոնի կոմանդորի Երանան է հանձնել Շառլ Ազնավուրին

ՓՈՐԻՉ, 14 ԱՅՅԻՍ, ԱՐՄԵՆԻՊԵՆՍԻ: Ավանդապետի երգի Շառլ Ազնավուրն այսօր Պասվո լեգեոնի կոմանդորի Երանան է ստացել Փրանսիայի նախագահ Շառլ Երանի ձեռնից: Փրանսիայի ղեկավարը, Ելիսեյան ղառակառույց կայացած հանդիպումը արարողությանը հանձնելով բարձրագույն ղառակառույց, Շառլ Ազնավուրին անվանել է «ամենաժողովրդական եւ ամենասիրելի Փրանսիացի երգիչը»: «Չեք գրած հազար երգից հարյուրը մնել են էստրադային արվեստի ընթացում», ասել է նախագահը:
Նա հասկալիս նշել է նախավոր երգի, երգահանի եւ դերասանի ակնիվ մարդասիրական գործունեությունը, որն ստեղծել է «Ազնավուրը Հայաստանին» ընկերակցությունը: «Դա մարդասիրության եւ համերաւոնության հիմնալի օրինակ է, հայաբառել է Շառլ Երանը: Ազնավուրն անսահմանորեն ազնիվ եւ անկեղծ մարդ է, անզուգական արքիս ու կատարող, Փրանսիական երգի ու Փրանսերենի փայլուն տարածողը»:
Փարիզի Կոնգրեսների ղառակառույց այս օրերին ընթացում են Շառլ Ազնավուրի համերգները: Ներկայացումները կավարսվեն մայիսի 22-ին փառաբանված Երանի 80-ամյակի օրը: Այդ երկու Փրանսիայի հեռուստատեսության առաջին ակնիվ ուղիղ հաղորդում է վարելու տնական գալա համերգից:

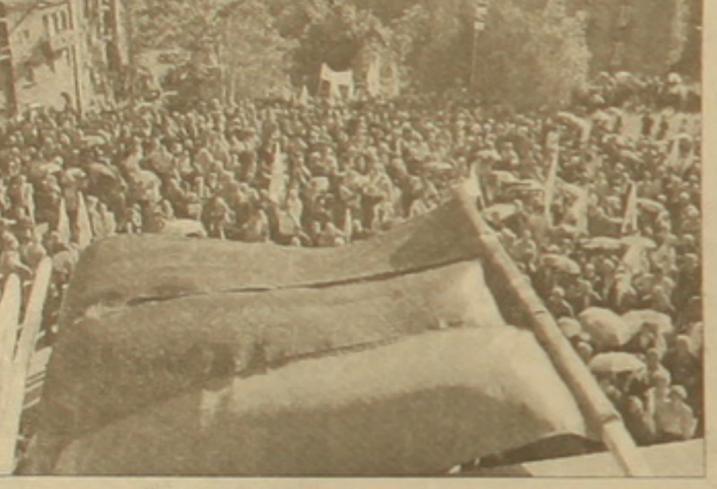
Ընդդիմությունը խոստանում է Որբեր Բոչարյանի հարցը լուծել Բաղրամյան ղողոճայում

Վիկտոր Ղալաբյանը երեկ ընդդիմության հանրահավաքում իբրև նախնական ղեկավար դեր էր խաղում մի ամիս հարցի մարդկանց տեղեկացրեց նախագահ Որբեր Բոչարյանի լուծարմանը ներքին գործերի նախարարի Գեղամյանի և Երրոզ Եսայանի միջև ընդդիմությունը կողմ է իջնում իրենց հարցի լուծմանը, որը սեղի ունեցավ Վրաստանում, սասց «Արդարություն» խմբակցության ֆարսուղարը:

ժամանակագրային առումով մեր օրերի Գեղամյանը հակասում էր մեկ տարի առաջվա, 1998, 1999 թթ. Գեղամյանին: Եթե նա երեկ ակնարկում էր, որ հոկտեմբերի 27-ի ոճազորության հետևում կանգնած է Որբեր Բոչարյանը, ապա 1999 թ. հոկտեմբերյան ոճազորությունից հետո նույն կրոնությամբ լուծարում էր Որբեր Բոչարյանին:

Երեկվա հանրահավաքում, որտեղ հավաքվել էր հիմնականում գյուղաբեր Բոչարյանի նախագահ ընտրվելը: Հանրահավաքում ելույթ ունեցավ ընդդիմադիր կոմունիստների (այսօր Հայաստանում կոմունիստ արմատով մի ամիս կուսակցություն է գործում) առաջնորդ Թովմասյանը: «Այս իշխանություններն ինչ-իսն շուտ հեռանան, այնքան շուտ կհրկեն իրենց կյանքը», սասց Թովմասյանը: Բանախոսի մոտ 10 ռոպեանոց ելույթում սա միակ

Ղալաբյանի ասելով, մինչև մայիսի 21-ը ընդդիմությունը իրականացնելու է սարքեր միջոցառումներ, եւ երբ հավաքվի ժողովրդի կրիսիական զանգվածը, ընդդիմությունը ժողովրդի զիջավորությամբ կբերվի նախագահական նստավայրը եւ սեղի կունենա իբրև նախնական: «Մենք խնդիր լուծելու ենք Բաղրամյան փողոցում», սասց Ղալաբյանը:

«Արդարություն» խմբակցության ֆարսուղարը կրկնեց, որ խունայի լուծարումը, իր խոսքերով Որբեր Բոչարյանը, ղեկ է հեռանա: Հոնորի ասելով, կա իշխանափոխության երեկ սարքերակ: Առաջին դրսի ուժերի օգնությամբ, «որը մենք մերժում ենք, քանի որ նոր նախագահը կղառնա խստաձեռն դրսի ուժերի ձեռնում», երկրորդ լուծարմանը հեղափոխում էր, որն իրականացվեց 1998 թ., ինչն ընդդիմությունը եւս համարում է անընդունելի, եւ վերջապես երրորդ սարքերակ, «երբ ժողովրդի ձեռնում սակ չընտրված նախագահը հեռանում է, տան եմ կողմ»:

կան խեղճուկրակ զանգված եւ որտեղ ծածանվում էին «Ազգային միաբանություն» կուսակցության սասնյակ դրոշմեր, մեկական Հայաստանի Հանրապետության եւ Եվրամիության դրոշմեր, Գեղամյանը «Նոր ժամանակներ» կուսակցության առաջնորդ Արամ Կարամյանին անվանեց զործակալ, իբրև նախնական ղեկավար: Մի ամիս օր առաջ Հայաստանի բերետ անենասան հանդուրժող եւ իննասիրահարված ֆաղափական գործի Գեղամյանը ծանակել էր Կարամյանին բնական արագ, օգտագործելով «Փալալալ» սեղանունը: Բարեբախտաբար, հայ ֆաղափական գործիչներից դեռեւս ոչ մեկը, սասնք, Գեղամյանին չի ասել, որ նա ճաղաս է:

Բոսաստանում է աղում աշխարհում ամենախոնոր հայկական սփյուռքը, որը «Ռուսաստանի հայերի միության» նախագահ Արա Արախանյանի համոզմամբ, «հայ-ռուսական համագործակցության ամուր կամուրջ է»:

Արախանյանի կարծիքով, անհրաժեշտ է ամրապնդել միջադարձաբերային գործակցությունը՝ հաշվի առնելով բանվորական ձեռքերի ռուսաստանյան շուկայի դաշնային ղեկավարները: Դրան ղեկ է նախաձեռնում «Բախանցիկ եւ ճեռնապետ արդարացված հարկային համակարգը, որը կբացառի հարկման բարձր դրույթները»:

«Ազգային միաբանության» առաջնորդ Արսաբեց Գեղամյանի ելույթը սովորականից ավելի սրածմիլի էր: Նա խոսեց վստահված հայոց ղեկավարության, Եվրասիայի բանաձեռնի, հոկտեմբերի 27-ի, Պողոս Պողոսյանի ստանություն, այն «սրիկայի մասին, որը հրաման արձակեց» եւ սեղի ունեցան աղբյուրի 12-13-ի գիշերվա դեղմերը: Գեղամյանը մեջբերումներ արեց Իլիան Ալիեւից, որը վերջերս Արաբուրդում հավաստիացրել էր, թե 2005 թ. սկսած ամեն օր Արբեբյանի սենսուրյան մեջ ներգրվելու է 10 մլն դոլար:

Եթե խոսվում է ծախսվածության մասին, ապա արժե հիշեցնել 2003 թ. նախագահական ընտրությունները, երբ Գեղամյանը չմիացավ Սեփյան Ղեմիրճյանին, այդ ճանապարհով հեռացնելով Ռո-

հասկանալի խոսքն էր, մնացյալը վերաբերում էր կոմունիստների 70-ամյա անցյալին:

Թեեւ ընդդիմության առաջնորդներն իրենց ելույթներում նույն էին, որ իրեն վճռական են իշխանությունից Բոչարյանին հեռացնելու հարցում եւ գնալու են մինչև վերջ, սպալորություն էր ստեղծվում, որ զարնանային հանրահավաքների այս ընթացքը լուծարվել է:

«Ռուսաստանի հայերի միությունը» առաջարկում է միավորել ռուսաստանցի հայերի ներուժը

ՄԱՍՏԱՐԻ, 14 ՄԱՅԻՍ, ԱՐՄԵՆԻԱ: «Ռուսաստանի հայերի միությունը» հանդես է գալիս ճեռնական համագործակցության ռուս-հայկական միջկառավարական մեջակամ հանձնարարների առընթեր հասարակական փորձագիտական խորհուրդ ստեղծելու օգտին: Այդ առաջարկությունը հնչեցնելով ռուս-հայկական միջադարձաբերային համագործակցության շուրջ այսօր Մամարայում կայացած խորհրդաժողովում, այս համառուսաստանյան հասարակական կազմակերպության առաջին փոխնախագահ Խաչատուր Ավեսիսյանը նշել է, որ այդ փորձագիտական խորհրդի «Ռուսաստանի հայերի միության» մասնակցությունը «ոչ միայն կնպաստի երկկողմ հարաբերությունների զարգացմանը, այլև կբարձրացնի մեր սփյուռքի դաստիարակմանը ռուս-հայկական ռազմավարական գործընկերության մեջ»:

Արա Արախանյանն ընդգծել է, որ երկկողմ ռազմավարական գործընկերության մեջ հասնուկ սեղ է գրավում ճեռնական համագործակցությունը: Նման կաղերի աշխուժացման ձեռնարկը մեկը նա համարել է Հայաստանի արտաքին դաշնակցության մի շարք մեծարկություններ Ռուսաստանի սեփականությունը հանձնելու միջոցով: Նա նախագահարար է համարում «մրցույթով այդ մեծարկությունների բաժնետոմսերի մի մասը մասնավոր առևտրային կազմակերպություններին»: Ընդամենը «արդարացի կլինեւ մրցույթին Ռուսաստանի հայ համայնքի գործարար շրջանների մասնակցությունը»:

«Ռուսաստանի հայերի միության» նախագահը չազնաղ է հայտնել Անդրկովկասի, մասնավորապես, Վրաստանի անկայուն իրադրության առկայությամբ: Այդ կաղակցությամբ նա առաջարկում է «հայ ու վրացական սփյուռքի գործարար ու հասարակական ներուժը ակտիվորեն ներգրավել Ռուսաստան-Վրաստան-Հայաստան գծով կայուն ճեռնադաշնային-հարդրակցական կաղի ձեռնարկման գործում»:

«Ռուսաստանի հայերի միությունը» հանդես է գալիս «ռուսաստանցի հայերի ներուժը միավորելու օգտին, հանում այն խնդիրների լուծման, որոնց նպաստակարգված են Ռուսաստանի ամրապնդմանը եւ Հայաստանին օգնելուն», սասել է Արա Արախանյանը, ընդամենը հիշեցնելով Հայաստանի նախագահ Որբեր Բոչարյանի խոսքերը: «Հայաստանը սփյուռքի հետ եւ առանց նա սարքեր ֆաշային կաշեգործաներ են»:

«Գարնանային» ղեկորսած Հայաստանից

Մայիսի 9-ին գերմանական ARD հեռուստաընկերությունն իր «Ճեռնափորձությունը աշխարհի շուրջը» ծրագրում ներկայացրեց Ուրդ Լիլիթեկի «Գարունը Հայաստանում» ղեկորսածը: 30 ռոպեանոց ֆիլմում ակնհայտ էր հեղինակի ջերմ հայացքը «կովկասյան ֆարսուղար այն երկրին, որ ժամանակին բարձր մշակույթ ուներ, որի լեզուն աշխարհի առաջին գրավոր լեզուներից է, եւ որն այսօր մաքառում է վերադարձը: Արախանյանը սսվերում գնվող այս երկիրը ֆրիսոնյա մի կղզայակ է՝ 3 իսլամական երկրներից մեկը», սասվում է ֆիլմում, ու հեռուստաընկերության հայտնվում են էքսիանի հոն բազմությամբ բալը, հավասարաշարժերի գոնուակ դեմերը, երբ Գարնանը Բ կարողիկայի օրհնությանն են արժանանում: Դեռուստանների ընտանիքում 2աշիկի հավիթ են ներկում, երգահան Վահան Արծրունու երեւոյան բնականում հավաքված երաժիշտ ընկերները հերթական փորձն են անում: Օմբեռնական խցիկն արագ է «դասում»՝ հիմա Գյումրին է կրահին, «առանց հույսի» մարդիկ, ովքեր երկրաբարդից հետո 16 տարի ծվարել են 2 տարվա դիտարկություն ունեցող երկարյա ճեռններում:

Տեքուրից զուգարանում հայտնված այս սարք է ո՛ր երկրում կգտնուի: Դարաբաղ ճանող ճանապարհ: Դարաբաղ մինի երկիր իսլամական բոնամական երկրում, մեկնաբանում է ֆիլմի հեղինակն ու շարունակում Աստիկի սասնայական ծրագրից էր ֆրիսոնյա Դարաբաղ Արբեբյանին սալը: Այժմ անկախ է, բայց որի անկախությունը ոչ մի ղեկությունը դեռ չի ճանաչել: Հյուր են գնում ռազմական գործողություններին մասնակցած Միլանույից, ում այսօր բոլորն են ճանաչում, ներկայացնում է հեղինակն ու ճանապարհին հյուրընկալվում մի անուր սեսուրանում, ուր «բարձր մի խորվածն ու բարձր կանային ամենաընդունված հյուրասիրությունն են»:

Ո՛ր կուրան լիցքավորման ֆարսերը

Արդեն երեկ օր երեւանի «Արմենեւի» ծաղայություններ մասուրող մի շարք կաճառակներում հնարավոր լեղավ գնել 5,000 դրամանոց «Իզի» լիցքավորման ֆարսեր: Հեռախոսակալն է, որ երբ Հանրապետության հրադարակ մոտ գնվող կաճառակներում օրվա ընթացքում երկու անգամ փորձեցի ծեշել՝ սսացել են, թե՛ ոչ, դաստիարակ բացասական էր: Մակայն 17,30-ին, ծից ունյ կաճառակների մոտիկ բաց դռների վեջ կանգնած մոտ 30 տարեկան մի երիտասարդ առաջարկեց 5,000 դրամով լիցքավորման ֆարս ղեկառաքանելով, որ աշխատանքային օրն ավարտվել է, եւ ինքն էլ դուրս հիմա ղեկ է փակել Արդյոյ «Արմենեւի» ղեկավարությունը սեղայակ է, որ լիցքավորման ֆարսերն իր իսկ աշխատողները (հավանաբար դաշնակալ) կաճառում են ոչ աշխատանքային ժամերին՝ հավելավածրով:

Ֆիլմի ավարտին ինձ զանգահարած գերմանացի քաղաքացի հասկաղաբս դուր էր եկել Սեփյանուակների այն շեռնից, որի ճեռնային մասում բոլոր դասագրքերից արաբայակային փաշեի փոխարեն դուրս էին ցցվել խորվածի մանդալները:

«Ինչո՞ւ չէիր ասում, որ խորվածի հայրենիքը Հայաստանն է, դժգոհում է քաղաքացի, այս տարի գնամ, համոզվեմ»:

Հայաստանը հրաժարվել է ֆանտիկ յոթ շրջանները վերադարձնելու Բախվի առաջարկությունը

Սևրազը էր 1
Ռուս դիվանագետ Սերգյակովը նկատել է, որ հանդիման ընթացքում շեռնակվել է հայկական ուժերի վերահսկողության սակ գնվող յոթ շրջանների վերադարձի եւ դրա դիմաց հարդրակցությունների վերաբացման խնդիրը: Բախվի «Լիդեր» հեռուստաընկերությունը հարդրում է, որ Օսկանյանն արբեբյանական կողմի այս առաջարկությունը որակել է «անհեթեթ» եւ անիմաստ»: Սերգյակովը իր հերթին նշել է, որ Արբեբյանի առաջարկությունը (յոթ շրջանների վերադարձի) ծախսողվել է:

յասանի մաս լինելուն: Ցանկացած նոր առաջարկություն ղեկ է հիմնված լինի այս սկզբունքների վրա», սասել է Մամեդյարովը:

փուլային սարքերակների միջեւ ինչ-որ կոխիզիցման: Հայաստանի նախագահի անձնական ներկայացուցիչ Թաթուլ Մարգարյանը Արաբուրդում մասուր առուխոսում բանակցությունները որակել է «շատ օգտակար»:

«Կարգավորման այս սարքերակը երկինաս էր հեռաց սկզբից: Այդ դասձառով եւ դեմ էի այս գաղափարի նեռնակմանը, բայց ոչ ոք չէ սեց մեզ», փախտանով նշել է Սերգյակովը:

Օսկանյան-Մամեդյարով հանդիմունցից առաջ Սերգյակովը, ըստ «էխո» քերթի, սասել է, որ միջնորդները փորձում են հակամարտության կողմերին բերել փաթեթային եւ

Էլմար Մամեդյարովը «Լիդեր» հեռուստաընկերությանն սասել է, որ հայկական կողմը հրաժարվել է նեռնակել յոթ շրջաններն Արբեբյանին վերադարձնելու հարցը:

«ԱԶԳ» ՕՐԱԾԵՐԳ
Հրատարակման ժամանակ
Հիմնադիր էր Խոսրոսյանի
«ԱԶԳ» ՕՐԱԾԵՐԳՈՒ ՄԻՋ
Երեւան 375030 Հեռախոսակցության 47
Հսկայ 374.1.562863
e-mail: azg2@arminfo.com
www.azg.am
Գլխավոր խմբագիր
ՅՍԿՈՐ ՍԵՏՏՐԵՍԱՆ / հեռ. 521635
Խմբագիր
ՊՐՈՐՅՐ ՅՍԿՈՐԵՍԱՆ / հեռ. 529221
Լրագրողների սենեակ
/ հեռ. 581841
Համակարգ ծաղայություն
/ հեռ. 582483
Apple Macintosh
համակարգային շարունակ
«Ազգ»-ընթեր
Թերիկի վերքերի անդրադարձում թե մասնակցությունները սրաղի մասուրի միջոցով կամ ռաղիտիտոսաստանութեամբ, առանց խմբագրության գրառում համաձայնութեան խաշի արդելում են համաձայն ՀՀ հեղինակային իրաւունքի մասին օրենքի
Արբեբյան չեն գրախոսում ու չեն վերադարձում
-AZG- DAILY NEWSPAPER
Editor-in-chief
H.AVEDIKIAN / phone: 521635
47 Hannapetoutian st.
Yerevan, Armenia, 375010

Նոկեմբեր ամսու սկզբ, օրը չեմ գիտեր: Բարձր 10 օր փառածնիս, չնոցուն լիք բաներ, չեմ ուզեր նկարագրել, հիմա չեմ կրնար, հեծազային քերեսու: Այլ ալ 5 օրերը բեռնասար գնացի մէջ: Ու գրեթէ 3 օր ալ էջ միածին կոչուած «կայարանը» բաց դաշտի մէջ, ուր բնասանի գոյեւրով, անէր, անձրեւի ու յետոյ արեւի տակ: Հոնկէ մեզ քերին ու նե՛սեցին Աւսարակ: Ժամանակին հեռուէն մեզ յուզող Աւսարակը «Օհեռնակ» երգ, Ներսէս Աւսարակեցի, Պերճ Պոստեան եւ այլն: Ս. Մարինէ հին, զոց, այժմ չեմ գիտեր ինչ տախտակ վերածուած եկեղեցիին ետեւը լուծած փոխ, միայնակ դարձող մը մէջ սանիք ծակ-ծակ, չորս ընտանիք Աթլնէն: Մանրամաղ անձրեւ, անձրեւ, երկինքը մոռալ: Առաջին անգամ իսկական հայ ճարտարապետութիւն սեսնելով կը դիտեմ եկեղեցին: Անձրեւի տակ բաց, զոր, մոռալ, երկար կտոր գոթեր ալ, սուր վերջուրով, միւսուած մոռալ երկինքին մէջ: Ինքն ալ զոր ու մոռալ: Գիւղական փողոցները քրիստոսան ջեղի: Մարդիկ ալ մոռալ, մեզի մտու կը նային, չեն մօտենար, կարծես կը վախնան: Անօրի, անէր, մեզ հարցնող չկայ: Վարը խնձորենիներու այգի: Քանի մը խնձոր փողոցի փոքր տունը համար: Հարցանաւոր մէկը գիտ բռնեց: Ըսաւ «միլիցասուն» միսի տանի, «սոցիալիսական սեփականութիւն յափճակեցի»:

- Տա՛ր, տա՛ր, - դողող երեսին,- մարդ տեսնեմ հոն վերջադէս, գիտեմ ըսելիքս...
- Շա՛ող, այ ախորժ, - վախեցաւ կարծես: - Հո մեմ մարդ չե՛մ: Պահակ եմ, էլի: Դե օտս գնա, գնա Էստեղից, Ինչ չեմ տեսել: Իմացա՛ր, էլ չգաս Էստեղ...

* * *

Սօսու հեծ հին օրոտիսի մը մէջ հազիւ խցկուելով եկամ Երեւան կարծես 1925-ին ներգաղթած իր խորք մօտարոց մօտ, քրիստոս, գոնիացի ամուսինն ալ քրիստոս: Որ հոս տեղափոխուիմ Աւսարակէն: Զգեցի հոն մայրս ու լամ, յիշեմ եւ այլն, ինքն Եստեղից գտնուելու Ինտուրիս հիւրանոցը, քերեսու Առաջեանը տեսնեմ: Վարը սոցա՛սարահը դեմեք ճանցայ Պ. Դեմիրճեան, Ս. Զօրեան, Ն. Զարեան, անկիւն մը նստած: Վերէն կիջներ Առաջեանը դանդաղաբայլ, հանդիսաւորի ոյս, իր մոխրագոյն կոկիկ փոքրիւնով: Առաջեանը: Ներդուրիւն, գրողներու համագումարին հրահրուած բանաստեղծ Վահե՛-Վահեանը սփիւտէն: Համագումարը վերջացեր է, վաղը-միւս օր միսի վերադառնայ Քերեսու սովորական ճամփորդութիւն մը կատարած ըլլալու ոյս, անհաւատալի՛ բան: Իսկ ես ծուղակն եմ ինկած, վերադարձ չկայ: Բարձր այն փակ դեմով ռուս «չեկիստին» ըրածը զգացուց, որ անդունդ եմ ինկած: Տեղացիները ֆողարկուած հեզամտութեամբ «ներգաղթ հայ» կը կոչեն մեզ, լսեցի, որ սկսած եմ եղեր նաեւ «այտար» կոչել կամ «բաժա գալացողներ»: Վարը կեցած հայեացքս յառած էի սանդուխտէ իր հանդիսաբայլ իջնելուն: Տեսաւ գիտ, մօտեցաւ, ողբերգական դեմ առաւ, եւ այն իր յուզող հեղձուկ ծայրով ըսաւ.

- Ասրկազաբան, դուն ա՛լ եկար... Քի՛ մը ստատիր...
Այսինքն... ըսել կ'ուզեր թէ վերադառնալէն ետ միսի գոտեացունէ՛ր գիտ հոն: Քի՛ մնաց մասսախանի. «Հայտար ներգաղթեմ ալ առաջ դուր գիտ հոս ուսանող դրկել կ'ուզեի»:
Երանի ձեզի, որ միսի ազատ վերադառնաւ,- ըսի միայն:
Այլերը բուրեցան վայրկեան մը, կողմնակի նայեցան, բայց օտուով քարծրացուց զլուխը ու ձեռն ալ քարծրացնելով սկսաւ

«խորհուրդ» տալ.
- Պիտի տարձ ոճով մը գրես հոս, տարձ սովորական լեզուով...
Հա՛-հա՛, գնա բանիդ, որն Առաջեան, դուն սուրճ տարձ, բնական լեզուով գրել: Նախ վիճակս հարցուր մարդու ոյս: Իսահակեանը կը մտնէր հիւրանոց:
- Տաղանդաւոր աւակերս է, Վարդեմ,- ներկայացուց գիտ:
Ըսաւ՝ Տաղանդաւոր: Աւակե՛րդ, ես կը նայի Իսահակեանը:

Սմբատը համագումարի հիւր Կողմուտն, մերթ-մերթ նայելով մեզի երբեմնի իր կրտսերներուն Սելզոնեանի մէջ, սրտնեղած, մոռալով, «փո՛ւֆ, փո՛ւֆ» փչելով, քառաչելով կ'երթարձր սանդիկ: Միւս սեմեակին մէջ Քերեսուէն հիւր կոմունիստ Արքաճեանը փոքր տակ կը խնդար, կ'երեւի թէ այդ խնդուով, փչն մը սինթօրէն, ֆողարկելով կոմունիստ իր յուսախարութիւններն ու սրտնեղութիւնը...

կու գան, որ Եստեղի՛ն հիւրերուն հեծ, կամ կէս ականջով մը իմանան, թէ ի՞նչ կը խօսին:
- Մեմ երթանք, տարուն,- ոսփելայ, Կիլոգոսն ալ,- Եստեղան յանհանգստացնեմ ձեզ, կը տեսնեմ, որ բաւական զբաղած է ալ ջեղուներով...
- Հո՛գ չէ, հո՛գ չէ,- ըսաւ ինքն ալ ոսփելով, եւ ծայրին մէջ, սակայն, թեթեւացում մը կար, մեկական ալ խնձոր դրաւ մեր գրտանները:

Լով չեմ իջներ, չեմ իջներ, չեմ իջներ: Ի վերջոյ վարորդը այնտեւ փեց մեմեման, որ մարդիկ իրար վրայ ինկան: Խենթ-խենթ փեց խորհուրդս ճամբաներէ, անձրեւաչորեք ցայտեցնելով, կեցաւ յանկարծ, դուրս եկաւ, նոյն յանկեղը փող տուէ կամ իջէ: Այս ո՛ր եմ, ո՛ր քերի մեզ, մութն ալ կ'իյնայ արդէն, ի՛նչ իջնել, այ մարդ: Սա ալ ուրեմն հայրենակի՛ց: Հայրենի՛ հայրենակի՛ց: Սկզբն (տուներն առաջին բառերն մէկը, որ ալ կանցնէ մտած է այս օրերուն): Յետոյ ալ խնդրիմ վրայ կեցաւ մութն, իբր թէ մեմեման փեցաքեր է, մեր դէմ գոմալով, թէ մեր «նախն» է: Իսկ ես, լուսինն երեւեցած, գերիտաբան մղումով մը սկսայ կոմիսարի «Լուսնակն անու»-ը երգել: Եստեղ ու հասան Աւսարակ:

Գիտեր անհանգիստ էի, կիսափուն, սազնադոս, անձրեւն ալ նորէն, կարկթոց տանիւն: Կը մտածեի Իսահակեանի ըսածին: Չէ, չեմ երթար մօտը: Չեմ ուզեր, գող չեմ: Հոս չեմ ուզեր գրել, չմիսի գրեմ, դարձն Առաջեան, Ինչի տախտակ խորհուրդները: Դուն հոս ի՛նչ հասկցար որ: Քեզ յոյեցին, փայլալսեցին, Լուսնակն փողոցի փայլալսեցաւ: Գիտեմ ինչ ճանք միսի ըսես հոն: Իսկ նկատեցի՛ր Իսահակեանի հայացիկն ծանրութիւնը, երբ նայեցաւ ինձի: Բան հասկցար: Ես Եստեղ հասկցայ: Բարձր մէն անվերադարձ մտորող կը հասկնայ, եթէ նոյնիսկ այլ ալ չունի խորք նկատելու, բնագոյով կը հասկնայ: Չէ, չէ, սովոր, բուրանութիւնը չէ հարցը, վաղը-միւս օր կանցնի աշիկա: Վախն է: Մարդը այնտեւ մէջ վախը, կասկածը, երբ նոյնիսկ իրարու կը ժողի, կը խնդան: Իսկ երբ միմեակ են, փակ են դեմերը, մոռալ, կարծես գոր, կատարային բան մը կայ վերէն, որ կը ճնշէ: Չէ, սարսփնակ չէ, արդէն չեմ ալ վրդովուիր, որ կը զարմանան ինչու՛ եմ եկած «այտարներս»: Մէկ-երկու անգամ, այս առաջին օրերուն իսկ, ուղղակի ըսած ալ են ինձի վախճալով կամ կարեկցական-հեզմայից, «Ինչու՛ եկաւ, վա՛ս էի ապրում տեսել»: Իսկ իրեն արդէն իսկ վաս են ապրում այստեղ, կը տեսնեմ Եստեղ, բայց վա՛խը մանաւանդ, քառուն վա՛խը բոլորին մէջ... Քեզի այդ միսի բաներ չէին ըսեր անուր, դարձն Առաջեան: Միայն բարի եկար, յառաջադէմ ճակատ սփիւտախալ բանաստեղծ ու գործիչ, վաղն ալ բարի ճանադար, մեր գողափարակիցը սփիւտում...
Առսուն արեւ էր, մալուր կապոյտ երկինք, առանցային նկարագրող զոյներ, բայց ամէն կողմ քաջ: Տրամադրութիւնս մայրաքաղաքի մէջ, սկսայ ողջեցի Աւսարակի մէջ, մոռնալով նոյնիսկ անսուտաբանութիւնս: Ու յանկարծ փոքր, սիրուն, միմեակուկ եկեղեցի մը բլրակողին, կուր կողմնաբաց գոթերով: Մօտեցայ: Կարծաւորը Անունով միայն գիտի: Եօթերորդ դար, մասնութեան օրէնց: Տեղեկ ինչ մը կիսաւեր, բայց ինչոյսի՛ կոկիկ, ներդաճակ ամբողջականութիւն, ճարտարապետական ճեմարիտ գոհար՝ մանկութեմնս Պարբենոն ճաշակած այնտեւ համար: Դանդաղորէն դարձայ օտուրը, դիտելով, ընթացիմէն լուսարեւն գեղեցկութիւնը, ներդաճակութիւնը բոլոր կողմերէն, անկիւններէն: Զգացումներ կ'ալեկոծուէին մէջս, կը բարձրանային կոկորդիս, այնտեւ: Արմուկներս ու ճակատս դի տեսիլ տախտակ, դեռ քաջ տախտակ, արեւը կոնակիս, եւ արցունք յորդեցաւ այդ սուրբ տախտակ քաջութեանը խառնուելով, կարծես յուսախարութիւն մը դարձելով ներս, կարծես այդ սուրբ տախտակ դարաւոր տուրն գեղեցկութիւնն ու ամուրիները հաղորդելով հոգիս, հայրենի դեռ քաջ ոսկեղ արեւիս տակ...

Հայաստան (1946)

ՎԱՐՊԵՍ ՍՈՒՐԵՆՅԱՆ

Սարգիս Խաչենց հրատարակչութեան գործունէութեան փառքերն ու արձակագիր, Եստեղիս եւ քաղաքացի Վարդիս Սուրենյանը (Սարկաճաճ) ներկայումս հրատարակչութեան Կարգաբանութեան (1943-2001 թթ.) Սելզոնյան կրթական հաստատութեան իր ուսումնառութեան տարիներէն մինչեւ Հայաստան ներգաղթելու եւ այնուհետեւ մինչեւ մեր օրերը: Մեր խնդրանքով Վարդիս Սուրենյանը այդ օրագրութեան հարցերը եւ մեզ տրամադրեց մի գրառում գրել 1946 թ. հոկտեմբերին, բնակա-

նաբար արեւմտահայերէն, երբ գրողն ընտանիքով դեռ նոր էր ներգաղթել հայրենի: Մօռալ մթնոլորտ, քովառութիւն, անհյուրընկալ միջավայր, կասկածամտութիւն, անորոշութիւն, սփյուռփայլ երիտասարդի հոգեկան զայտասնեմ երեւելաւ ուսուցչի եւ ընկերոջ հեծ հանդիմանից ծնված անհուսալի կերպով բանակածի հոգեկան եւ հանկարծ... 7-րդ դարից մնացած գողտիկ մի եկեղեցի, որ դիմացել է դարերի խորակներին, Իսկ որ ամուր կանգնած է հողին, այս հողին:

Սարգիս Սարկաճաճ Աւսարակ Կարճաճար եկեղեցին, VII դ. 1956թ.

նին: Այդ վայրկեանին սարսփնակ ալ տեսցաւ, որ «Արու Լալալի» հեղինակն է առաջ մօտ կենդանի կանգնած: Զմոյցաց անգամ: Կողմերուն տակէն ծանր նայեցաւ ինձի: Հարցուց ինչու՛ ես եմ տեղաւորուած, ի՛նչ վիճակի եմ:
- Դեռ չեմ տեղաւորուած,- ըսի:
- Նոր եմ եկած Աւսարակ:
- Բա՛, գրողին էլ Աւսարակ: Վաղը առաւօտ ինձ մօտ եկ, մի բան անեմ...
Չեմ գիտեր ինչու, ուսուցչութիւնս գրաւեց «բա՛» բացագանչութիւնը: Կիլոգոսը երեւաց յանկարծ, անակնկալի եկաւ գիտ տեսնելով: Ուրա՛խ էր...
- Սմբատը վերէն է, դարուն,- հարցուց:
Առաջեանը մեզ վեր տարաւ Իրենց յարկաբաժինը: Սեղանին խոտը կարծիր խնձորներ: Այլերմիս անոնց: Բան մը բարձեցաւ Առաջեանի դէմին:
- Կերէ, տղա,- ըսաւ: - Երբ է մեզի Եստեղ անոս ճաշ կու տան, բայց... արդե՛մ տաքած կ'ըլլայ, եթէ մեզ ալ ճաշարան հրահրեմ մը...
Չէ, չէ, ըսին շուրջակալութեամբ, իր այդ մտածումն իսկ հոգեղէս գոնէ ինչ մը կ'ուսացած

Մէկը մերս մտաւ: Աւրմէն է եղեր բանաստեղծ: Ուրախ-ուրախ՝ երաճական ծայրանիւթով քեր մը երկարեց Վահե՛-Վահեանին, թէ մեծ երաճեց մը երգ գրել է իր բանաստեղծութեան վրայ: Վահե՛-Վահեանը ըսաւ իմ երաճութիւն չի գիտեր, մեզ ցոյց տուա՛ւ իր աւակերս այս տղաները գիտեն: Կիլոգոսը այդ քուրթը ձեռքն առաւ, սկսաւ փոքր տակ մընցել երգը, որ կարծես «առաս սեղանի» մասին բան մըն էր, իսկ ես կը նայի այդ բանաստեղծ Սարմէնի վիշտ, անարարայիցի դեմին, որ զարմացած-հիացիկ, բայց նաեւ վարանոյս ոյս ժողի մը դարձած էր միայն, լսելով Կիլոգոսին մընուցը: Հինգ-վեց տողէ չափ նստեցաւ ու գնաց: Ես չանցած ուրիշ մէկը մտա՛ւ բանաստեղծ Առաջեան է եղեր: Քի՛ մը քարծրախաւակ, առաս մազերով, փոքր սուր այնտեւ, ճարտասանական ձեւերով թիփ մը, ձեռներ եւ ուսերը բարձրելով ճոռոմ-ճոռոմ բաներ մը ըսաւ, ան ալ գնաց: Ծուրով ուրիշ մէկը մտաւ: Յետոյ ուրիշ մը: Ուրիշ մը: Իբր թէ կարեւոր բան մը ըսելու կու գային մի Իսահակ ու կ'երթային: Տեսայ, որ Վահե՛-Վահեանը արդէն կը ներդուր, որքան ալ արտաբան սիրալիք անոնց: Սմբատը ըսաւ չէր ժողք: Կասկած մը անցաւ միտս, ասոնք դիմաւոր

- Է՛հ, ալ Աստուած գիտ, երբ կը տեսնեմ գիրար,- ըսի: Պիտի երթա՛ւ: Բարի ճանադարի ձեզի... Երանելի ճանադարի...
Սմբատը երկար «փո՛ւֆ» մը արձակեց: Իսկ Առաջեանը վայրկեան մը նորէն ողբերգական դեմ առաւ, յետոյ հայրենիքի եւ համերկութեան մասին բաներ մը ըսաւ մինչեւ դուրը, ուր նոր այցելու մը տեսանք դիմացմիս, անունը միայն լսեցի, բայց ո՛վ ըլլալը լաւ չիմացայ:
Իրիկունը դէտ է Յաղթանակի կամուրջէն քերեսար մեմեմայով երթալի Աւսարակ: Երբ հասայ մեմեման արդէն լեզուն էր, ետեւի կողմը երեք նոր յունահայ երիտասարդ «աւսարակի» ալ մէկը աղուրիկ ճլվկան Թագուհին, որ հայրենիքի եկած է դերասանութիւն ըլլալու երազանով: Չեմեմեմին մեկնեցին, ես ալ բարձրացայ իրենց ուղով: Սեմեմայի վարորդը սկսաւ «փողերը» հաւաքել: Սեմեմ ըսին՝ չունինք, ուրիշ չունինք սակաւին: Ըսաւ՝ իջէ՛: Չեմ իջներ: Իջէ՛, չեմ իջներ վե՛, դողալու, մեմեմայի մեղէն մի կանգնալ ամօթան կու տան վարորդին, չ'ազդուիր: «Փող տուէ կամ իջէ՛»: Ամուր նստեցան մեմեմայի յասակին, Թագուհին ալ գիրկու, ճալէն-դողողալէն յետոյ թերեւ յանկարծ վիզիս վաթթե-

* Գրողը տակ (տապ):

ՄՇԱԿՈՒՄ

ԱԶԳ

Որքան մշակութային հետաքրքիր և առարկա արդեն XIX դարի երկրորդ կեսից գործնական կերպով հրավիրելու ուսումնասիրողների ուսարկությունը: Այդ տարիներին Արևմտյան Եվրոպայի եւ Ամերիկայի խոշոր քաղաքներում ստեղծվեցին թանգարաններ, որոնցում գործի հավաքածուներ են ընդգրկվեցին, իսկ յուրաքանչյուր թանգարանային հավաքածու դառնում է ուսումնասիրության առարկա: Ակզբնապես այս հարցով զբաղվող եվրոպացի արեւելագետները, հետո գեմալեղով այդ մշակութային տարածներից, խորադաս գործը չէին ուսումնասիրում: Բայց նույնպես անուշահամ էր որտեղից է ծագել գորգագործական մշակույթը: Այս հարցում առաջնությունը տրվում է Արեւելյան Ասիային, առավելապես Կենտրոնական Ասիային, մասնավորապես Երանդական երկրներում: Այս հանգամանքը, որ գորգերը Եվրոպայում հայտնի էին թուրքական, թաթարական, թուրմենական, այսինքն հիմնականում մուսուլմանական հավատքը դավանող եւ իբրտող ժողովուրդների անունով, մինչև XX դարի սկզբները, երբ Եվրոպայից Ֆրիդրիխ Մարտինիի սետուրյան արդյունում հրատարակում հայտնվեց հայկական գորգ հասկացությունը: Թանգարանային գորգերի կազմում տարանջատվեց գորգերի մի խումբ, որ կոչվեց հայկական գորգ, ի թիվս որոնց հայտնի վիճակագրորդը: Տասնամյակներ անց այդպես էլ Ֆ. Մարտինիի սետուրյանը լայն ընդունելության չարժանացավ, որովհետեւ նրան հակադրվում էին այլ ուսումնասիրողներ, որոնք գորգագործության ռաիվիտա ընդունում էին թուրքական ցեղերին: Այս երկույթը հասկապես ծագային բնույթ ստացավ XX դարի 20-ականներին:

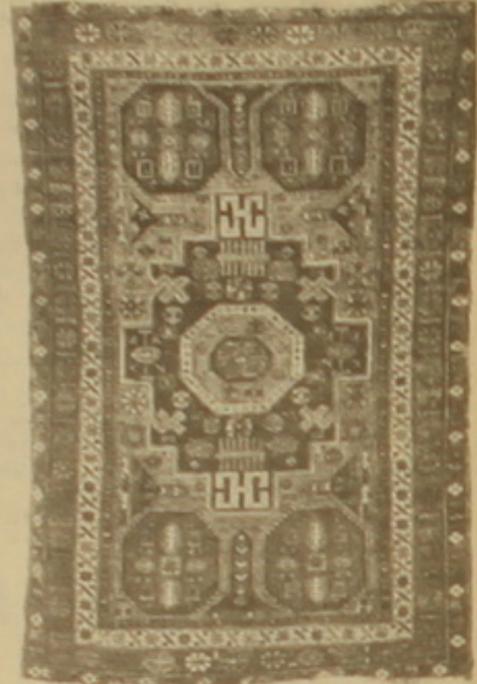
Ե հանգույցների ձևեր, դրանք հայկական են: Իսկ որ գորգը գործվել է մեր տարածաշրջանում, իմ կարծիքով Վանա լճի օջախայում, որտեղ տարակուսանք չի կարող լինել:

Մեր տարածաշրջանը գորգագործական մշակույթի հիմնավոր կենտրոններից մեկն էր: Հայաստանում գորգագործական մշակույթի զարգացման զարգացման 8-14-րդ դարերն էին զարգացած միջնադարը: Հայաստանում գորգագործական մշակույթն այնքան էր զարգացած, որ նույնիսկ արտահանվում էր: Այդ տարիներին գորգը հարստության արտադրարկ չափանիշ էր: Այս մասին վկայում են արաբ լուսնայինները ընդ որում այն մարդը, որ ուներ հայկական գորգ, առանձնանում էր վերնախավի մեջ: Սովորաբար խալիֆի եւ վասալների միջեւ առաջացած հարցերը լուծվում էին կաշառների միջոցով: Մա նորություն չէր, բայց հետաքրքիր է, որ կաշառների շարժումը առաջին տեղը զբաղեցնում էր հայկական գորգը: Օրինակ, խորասանի կաշառարիչը (XI դ., Արեւելյան Պարսկաստան) Ղազնևիդյան սուլթան Մահմուդի հետ սրված հարաբերությունը հարթում է 500 բեռնվեցներ ուղարկելով: Ուղարկել է 5 գորգ եւ հասուկ նվազ է, որ երկուսը հայկական են: Այստիպի օրինակներ շատ կան: Արաբ լուսնային

մասին են խոսում, բայց չեն գովերգում: Ինչ որիսի բերին սելջուկներն այստեղ, որ մեր այդպիսի զարգացած գորգագործական մշակույթն անստեղծ էր նրանցը մեր տեղը զբաղեցնում: Ասել, թե այս ամենն անհայտ է գիտական աշխարհին, այդպես չէ: Մա ծագավորված երևույթ է, նույնպես մեր եւ օջախայ մշակութային հանրությունների հազարներ իրենց համար հազուս ստեղծելն է:

- **Նման արտադրությունը կանխելու գործում հայ մշակութաբանները, ուսումնասիրողները կատարել են արդյոք բավարար աշխատանքներ, եւ ինչ անելիքներ ունեն:**

- Մեր ժամանակներից մասնագետությունն է անցնում օտարին: Առայժմ շատ բան չի արված, մինչև 60-ականներն առհասարակ ոչինչ արված չէ: Ժամանակին հրատարակված հոդվածները, գրքերը («Գորգագործական մշակույթը Հայաստանում») ուսումնասիրությունների մակարդակի հասցված չեն: Գեահասկված եւ արժեւորված չէ հայոց մշակույթի համակարգում գորգագործության տեղը: 70-ականներին «Հայգորգ» միավորման նկարիչները շատ գործ կատարեցին, Մանյա Ղազարյանը հրատարակեց իր հոդվածների ալբոմը: Մակայն դրանք բավարար չէին, չկային տիպարական ուսումնասիրություններ,

Վայոց Ձոր, 19-րդ դ., 2-րդ կես, 185x129

Հայկական լեռնաշխարհի գորգագործության բնօրրան

Վաղմբական ծնունդով, ժայռաբարձր նախազարդերով գույք հեփաթնում իրեն վերագրվող հրաշագործ հասկանիքներով է ժայռամակրված, որ ձեռագործ գորգ-կարմեները մշակութային արժեք ներկայացնելուց բացի, խորհրդավորություն են առաջացնում նաեւ որոշակիորեն կաղվում մեր հոգեւոր սկզբնական ժամանակների հետ:

Գորգագործությունն ունի հնամենի ժամանակները եւ իրեն մշակութային արժեք վաղուց արդեն լուրջ ուսումնասիրություններ էր, հետազոտությունների նյութ է: Հայկական լեռնաշխարհը հայտնի է որպես գորգագործության օրրան: Մեր գրույթը Հայաստանի ազգագրության ղեկավար թանգարանի գեղարվեստական գործվածքի բաժնի վարիչ Աբխուսյանի հետ հիմնականում վերաբերում է գորգագործության ծագման եւ գորգագիտության որոշ հարցերի:

Վիսապահուր, Արցախ, 19-րդ դ., 206x125

միջ Առաջին (X-XI դ.) ատում էր, որ 8-14-րդ դարերում արաբական աշխարհում ճանաչված էին 3 տեսակի գորգեր հայկական, թաթարական եւ Բուխարայի կարմեները: Որ ամենալավը հայկականն էր, սա իր հերթին, բայց ատում էին, որ լավերի շարժումը թաթարականն էր նաեւ դասվում, հասկապես Շիրազի եւ Մոլդանի, որոնք գույներով եւ գույնազարդման համակարգով մոտ էին հայկական գորգերին: Հանրահոյակ էին Ղվինում, Արսաստանում, Արցախում գործված գորգերը: Երբ ունեցել են այստիպի զարգացած գորգագործական մշակույթ, դրսից ներմուծելու հարկ կարող էր լինել: Եթե խորասանում գորգագործությունն այդպիսի զարգացած լինել, հայկական գորգերը նման հոյակ չէին ունենա: Միջնասիական տարածաշրջանի մասին խոսելիս թաղիի, կտորի, նաեւ գորգերի

չընդունվեց, եւ հայկական գորգ սերմինը օջախային շարժում: Կարելի էր ի վերջո նաեւ չգրել, բայց եւ այդ աստիճանի չհասցնել մեր բացթողումն այս աստիճանում: Այդպես, նույն հակառակն էր, ամեն ինչ անում էին այնպես, ինչպես Անկարայում: 1961-ին Լ. Ք. Չերիմովն իր աշխատության մեջ մաթեմատիկական ինչ-ինչ հաշիվներով իր արդյունքում է, թե կովկասյան գորգերի 95 տոկոսն արդրեցանական է: 1982-84 թթ. նա հրատարակեց գրքի 2-րդ, 3-րդ հատորները, իսկ 4-րդ հատորում աշխարհով մեկ տարածեց արդրեցանական գորգագործական մշակույթը:

Հայկական գորգագիտության ուսումնասիրման բնագավառում սկզբնական առաջընթացը նկատվեց հավաքածուների ստեղծման աստիճանում: Ամենամեծ նվաճումը Հայաստանի ազգագրության ղեկավար թանգարանում ստեղծված հայկական հավաքածուն է, որտեղ հավաքվում են ավելի քան 3000 գորգեր եւ կարմեներ: Հավաքածուն ստեղծվեց գորգի թանգարան կազմակերպելու նպատակով, որի օուրջ քուսն նկատվումները 80-ականներին դարձրեցին: (Նախատեսված էր էջ միածնում վերակառուցել մի օտար եւ քաղցի հայոց գորգի թանգարան: Հետագայում օտարը հանձնվեց Մայր աթոռին եւ հարցը փակվեց):

Երկրներում ժայռաբարձր հեղինակի ներկայացրած նյութերին մենի տեղյակ չէին եւ դրա հնարավորությունն էլ չունեին: Դրանով իսկ գերմանացի արվեստագետը մեծախառնակ սկզբնաղբյուրներից օգտվելու հնարավորություն ընձեռեց մեզ:

1988-89 թթ. նաեւ ավելի ուշ, դոկտոր Գանցհորնը եղել է Հայաստանում: Ուսումնասիրելով գորգարվեստն առհասարակ նա շատ մեծ տեղ է հատկացրել հայոց գորգագործական մշակույթին, ըստ որում ոչ միայն Հայաստանի տարածքը նկատի ունենալով, այլեւ հայոց մշակութային տարածքը, այսինքն որտեղ հայերը մեծ խմբերով ապրել եւ մշակութային ավանդություններ են ստեղծել: Խոսքը գնում է Լեհաստանի հարավային մասից մինչև Եւրոպայի կողմերը, Արեւելյան Անդրկովկաս, Շիրվան, Շամախի, Դերբենդ:

Անահիտ, դեպի

Հայկական գորգերի ուսումնասիրությունը զարգացնելու համար անհրաժեշտ է ունենալ ոչ թե թանգարան-թանգարան, այլեւ գորգի հետազոտման կենտրոն-թանգարան, մասնավորապես Հայկական լեռնաշխարհի համարվում է գորգագործական մշակույթի օրրաններից մեկը, սխալ է, որ մենի չունենի այդ կենտրոնը:

- **Տարիներ առաջ մի ֆանի լեզուներով հրատարակվեց գերմանացի արվեստագետ, գորգագետ Ֆոլկմար Գանցհորնի «Արեւելա-ֆրիսոնեական գորգը» ընդարձակ ուսումնասիրությունը, որում զգալի տեղ է հատկացված հայկական գորգագործական մշակույթին: Ինչու՞ է սա արժեւորում այս աշխատանքը:**

- Գանցհորնի «Արեւելա-ֆրիսոնեական գորգը» սովորածավալ ուսումնասիրությունը հիմնված փաստագրական արխիվային հսկա ֆանդիկային նյութի վրա, լուրջ ներդրում է հայոց գորգարվեստի ժամանակների ուսումնասիրման ամբողջացման գործում: Առաջին անգամ զիրքը լույս է տեսել 1991 թ. Գերմանիայում, վերահրատարակվել տարբեր երկրներում անգլերենով եւ ֆրանսերենով:

Գիրքը լայն հետաքրքրության արժանացավ թե մեզում, թե դրսում: Իր բազմաթիվ արժանիքներով հանդերձ, մեզ համար առավել գեահասկելի է, որովհետեւ թանգարանային, արխիվային, եվրոպական եւ աշխարհի այլ

Գիրքը շատ արժեւորել է փաստագրություն լեզուն, լավագույն արդյունք է ուսումնասիրողի համար, ամբողջական է եւ ավարտուն:

- **Մտադիր է արդյոք Գանցհորնը հեղինակելու գրքի երկրորդ հատորը:**

- Երկրորդ հատորի հարցը փոփոխելու հարկ է, թեքստ դա լինի նոր ուսումնասիրություն: Գրքի արժեքները գեահասկելով 90-ականների սկզբին թարգմանվեց հայերեն արվեստագիտության դոկտոր Վիգոր Ղազարյանի անմիջական նախաձեռնությամբ: Մակայն առայժմ ձեռագիր վիճակում է, անսիրտ, եւ ֆինանսական ներդրումների կարիք կա:

Եթե նույնպես ժայռաբարձր լինեն եւ հրատարակվի զիրքը, ի դեմս գերմանացի գորգագետի արժեւորում, համադարձակ ուսումնասիրության, կհարստանա հայ մշակույթը:

- **Գրքի հովանավոր մեր բարերարները գույք հազարի անոնն այս հանգամանքը կատարելով ազգաբան ընդունում:**

- Հուսամ:

ԿԱՆԵՆ. ԱԼՄՈԴՈՎԱՐԻՑ ՄԻՆԶԵՎ ՇՐԵՔ

Անցյալ տարի Ֆրանսիայի կառավարությունը մշակույթի աշխատողներին հասկացվող վճարումների համակարգը փոխելու որոշում ընդունեց: Հունիսին գործառույթի ազգային ընկերակցությունը ելքերի արհմիություններ համաձայնության եկան 100 հազար դեռասանների եւ կինոստուդիաների ու բարձրագույն տեխնիկական ա-

ռադիոկայանին սված հարցադրույցում հայտարարեց, թե Կանեն անդամներ կրացի իր դուրերը: «Ոչ մի հիմն չկա կարծելու, թե փառասունը չի կայանա», ասաց նա: Եվ իրոք, հակառակ մտավախություններին, Կանեն 57-րդ կինոփառասունը, նախատեսվածի համաձայն, մեկնարկեց մայիսի 12-ին եւ կարունակվի մինչեւ մայիսի 23-ը:

բարձրագույն փաստերն սկիզբ է առել հենց Կանեն: Օգտվելով ժյուրիի նախագահի կարգավիճակից Տարանտինոն մրցույթից դուրս կցուցադրի իր «Մոյանել Բիլին» մարտաֆիլմի երկրորդ մասը:

Իսկ ընդհանրապես, Կանեն-2004-ի մասնակիցների թվում, ինչպես եւ նախորդ տարիներին, մեծ թիվ են կազմում նախկին մրցանակակիրները: Քոեն եղբայրները, որ փառասունի մեծական հյուրերից են (1991-ին նրանց նույնպես «Ոսկե արմավենու ծյուղ» է շնորհվել «Բարոն Ֆին» ֆիլմի համար), կրկին հավակնում են Կանենի գլխավոր մրցանակին, նրանք վերանկարահանել են Ալեքսանդր Մալեյի «Կնաստանները» «սեւ» կասակերգության նոր տարբերակը, որի նախորդակեր ստեղծվել է 1955-ին անգլիացի ակնավոր դերասաններ Ալեք Գինեսի եւ Փիթեր Սելեսրի մասնակցությամբ:

«Ոսկե արմավենու ծյուղի» մեկ այլ մրցանակակիր փարիզաբնակ բուսնիացի էմիլ Կուսուրիցան, որ կինոյի դասականների կարգն է անցել 1995-ին աստարեգ եկած իր լեգենդար «Ընդհատակ» շնորհիվ, մի քանի տարվա ընդմիջումից հետո աշխարհ է բերել իր նոր ստեղծագործությունը «Կյանքը հրաշք է» լավատեսական վերնագրով:

Հոնկոնգի ռեժիսոր Վոնգ Կար-Վայը, որի «Երջանիկ միասին» միասնական մեյնսթրիմը 1997-ին լավագույն ռեժիսորական աշխատանքի մրցանակ է Եստիլ իսկ «Սիրո սրամադրություն» ներբուխ սիրավեպը 2000-ին լավագույն դերակատարման մրցանակ բերել Թոնի Լյուին, այս անգամ Կանենի մրցույթին մասնակցում է «2046» ֆիլմով:

Ֆրանսիական կինոն, ի թիվս այլոց, ներկայացնում են Օլիվյե Ասայաը եւ կենդանի հուշարձան դարձած Ժան-Լյուկ Գոդարը, որը վերջին անգամ Կանենում եղել է 2001-ին:

Այս տարի այլի են զարնում մրցույթային ու արժանացույթային ծրագրերում տեղ գտած կենսագրական ֆիլմերը: Վալտեր Սալլեի «Մոսոցիլիսի օրագիրը» դասնում է 26 Գեարայի երիտասարդության տարիների մասին հենվելով Լասիոնական Ամերիկայի աղագա հերոսի օրագրային գրառումների վրա: Նրա դերակատար Ալեքսանդր Գոնսալես Ինյարիտի «Սերը ռուս է» ֆիլմից հետո միջազգային աստարեգ մասնակցի կարգից էրիտասարդ դերասան Գաել Գարսիա Բեռնալը է, որը, ի դեպ, նկարահանվել է նաեւ Ալմոդոբարի «Կաս դասիարակություն» ֆիլմում:

Եվս մի կենսագրական ժառանգություն Արիվն Հոփինսի «Փիթեր Սելեսրի կյանքն ու մահը» ներկայացնում է երբեւ կինոյում հայտնված ամենատարածված դերասաններից մեկը հեռավորություն է արք-

Քոենից Տարանտինո

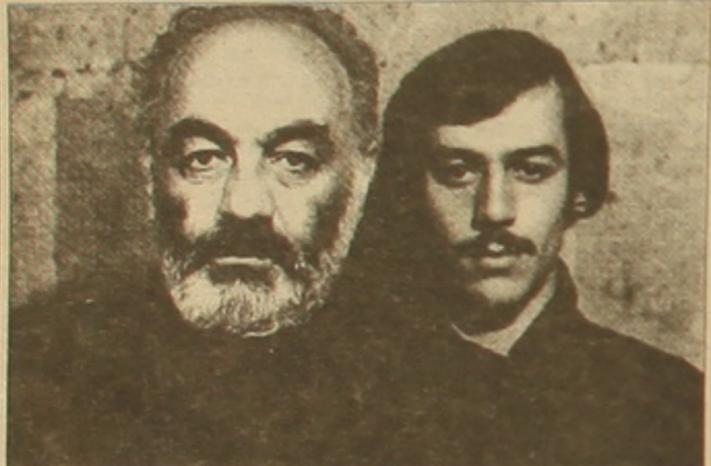
նացրել հասկալից ամերիկացի Մայլ Մուրի «Ֆարենայթ 9/11»-ը, որը դասադասում է Միացյալ Նահանգների նախագահ Բուշի գործունեությունը սեպտեմբերի 11-ի ահաբեկչական գործողություններից առաջ եւ հետո: Մասնավորապես, ռեժիսորը մեղադրանք է ներկայացնում Բուշին ոչ միայն Սաուդյան Արաբիայի մեծահարուստ կանանց, այլեւ Ռուսիան թեւ Լադենի հետ կապեր ունենալու համար: Ֆիլմին սենսացիայի լուսադասակ է դարձել այն հանգամանքը, որ «Ուոլթ Դիսնեյ» ընկերությունը իր ենթակայության սակ գնվող «Միամասին» արգելել է ժառանգելը Էկրան բողարկել:

Մայլ Մուրը Բուշի փառաբանության ամենատարածված ընդդիմադիրներից մեկը, հակառակորդի հասցեին թունդ խոսքեր չխնայեց նույնիսկ անցյալ տարվա օսկարյան արարողության ժամանակ, երբ նրա նախորդ աշխատանքը «Բուշին Կոլոմբիայի համար» ֆիլմը, Ամերիկյան կինոակադեմիայի ոսկեգոծ արձանիկին արժանացավ: Մինչ այդ կինոնկարը Կանենում վասակել էր ժյուրիի հասուկ մրցանակն ու «Սեզար»:

Իսկ վավերագրական ժառանգություն արժանացույթային ծրագրում այս տարի ընդգրկվել է Գեորգի Փարաջանովի մեծ ռեժիսորի փրոզ որդու «Ես մահացել եմ մահուկ հասակում» ֆիլմը, որն անդրադարձ է վարդեպի չարչարանաց ուղում նրա բանասերկության տարիներին եւ վերջին, Էկրանային կյանք չառած իրացմանը «Խոստովանանք»-ին:

Առաջիկայում կինոնկարը կցուցադրվի «Ոսկե ծիրան» համահայկական կինոփառասունի վավերագրական ֆիլմերի մրցույթային ծրագրում:

Դառնալով Կանենին ավելացնենք, որ 18 ֆիլմերից կազմված գլխավոր մրցույթում տեղ են գտել նաեւ երկու անիմացիոն ժառանգություններ ճապոնական «Ամեդոլությունը» եւ ամերիկյան «Երբ 2»-ը: Իմիջիայլոց, 2001-ին «Երբ 1»-ը մրցույթի առաջին մուլտիմիդիակցիոն մասնակիցն էր վերջին կես դարի ընթացում: Դե ինչ, Երբ 1-ը թախարակահայտերն արք-

Սեզարի Փարաջանովը Գեորգի Փարաջանովի հետ

խասակիցների նույնասերը կրճատելու մասին: Մեծական դայմանագրեր չունեցողներն ու գործազուկները իսկուրն գործի անցան բողոքելով որոշման դեմ: Նրանց եռանդուն գործողությունները հանգեցրին Ալիսյոնի քաղաքական փառասունի եւ մի քանի այլ մշակույթային միջոցառումների ծախսողմանը:

Կառավարության ու շուրջ քիզների աշխատակիցների հակամարտությունը սաղայման սղառնալիի սակ էր դրել նաեւ Կանենի միջազգային փառասունը: Անցած շաբաթավերջին կինոնկարների առաժույթը Կանեն մի քանի ժամով կասեցվել էր, քանի որ քուրջ հարյուր բողոքավորներ խոչընդոտում էին կինոժառանգությունների մուտք այն դահլես, որտեղ դահլեսնվում են մրցույթին մասնակից ֆիլմերը: Շահ կինոգործիներ երկուր հայտնեցին, թե նման դայմաններում Կանենին եւս կարող է վիճակվել Ալիսյոնի վերջին փառասունի ճակատագիրը: Ֆրանսիայի մշակույթի նախարար Ռենո Դոնեդյե դը Վաբը հանդես եկավ նախագրուցամար, թե աշխարհի ամենահեղինակավոր կինոփառասունի սաղայլունը «ամենալուրջ հետախույզներ կունենա» համաաշխարհային եւ ֆրանսիական մշակույթի համար: Անցած չորեքշաբթի նա խոսք հանուցում առաջարկեց դերասաններին եւ տեխնիկական աշխատակիցներին, բայց հրաժարվեց ընդունված որոշումը չեղյալ հարձակակերտիցներ տեղի չսալու մեծ վճարակառույթուն դրուերցին: Հերելով սարածված լուրերը կինոփառասունի կառավարիչ Վերոնիկ Կելան «France Inter»

Այս անգամ հանդիսավոր բացմանը ցուցադրվեց իտալական կինոյի թիվ մեկ ռեժիսոր Պեդրո Ալմոդոբարի նոր աշխատանքը «Կաս դասիարակությունը»: 1999-ին նրա «Ամեն ինչ մուր մասին» ֆիլմը Կանենում արժանացել է լավագույն ռեժիսորական աշխատանքի մրցանակին: Դոն Պեդրոն համոզված է, որ եթե մեծ ժյուրին չզլխավորեր կանադացի ռեժիսոր Դեյվիդ Քրոնենբերգը, աղա ինքը «Ոսկե արմավենու ծյուղի» դափնեկիր կդառնար: Այս տարի հանձնաժողովը գլխավորելու դասիվը վիճակվել է ամերիկացի Քոենից Տարանտինոյին, բայց Ալմոդոբարի վերջին ժառանգելը ցուցադրվել է մրցույթից դուրս:

Տարանտինոն ինքը արդեն բախտ է ունեցել 1994-ին Տիրա-

«Ֆրանսուազուցում»

նալու «Ոսկե արմավենու ծյուղին». նրա լավագույն ֆիլմի «Քրեական ընթերցելի» հաղ-

ԱՐԺԵ ԳԻՏԵԼ

17 մայիսի, 23.25 Առավոտ

- «Ողբույն, արթիս»* Ռեժիսոր՝ Իվ Ռոբեր: Դերերում՝ Մարչելլո Մասուրյաննի, Ժան Ռոսի, Ֆրանսուազ Սազան, Կառլա Գրավիանա: Ֆրանսիա, 1973:

Տրագիկոմեդիա դերասանի մասին:

19 մայիսի, 22.00 Դի

- «Առյուծը ծնանը»* Ռեժիսոր՝ Անդրեյ Կոնյալովսկի: Դերերում՝ Գլեն Բլուոզ, Պասիկ Սթյուարթ, Յուլյա Վիսոցկայա, Ջոնաթան Ռիս-Մայեր: ԱՄՆ, 2003:

Պատմական դրամա՝ ըստ Ջեյմս Գոլդմանի ռիսի, որի դեմոլերը ծավալվում են 12-րդ դարի Անգլիայում:

20 մայիսի, 22.30 Դի

- «Թիթեյա բնուկը»*** Ռեժիսոր՝ Յուլիան Եյուն-դուֆ: Դերերում՝ Դավիդ Բենեթ, Անգելա Վինլեր, Մարի Ադորֆ, Դանիել Օլբրիխսկի, Շառլ Ազնավուր: Գերմանիա - Ֆրանսիա - Լեհաստան, 1979:

Կանենի գլխավոր մրցանակին եւ «Օսկարի» արժանացած տրագիկոմեդիա, որտեղ Գերմանիայի դասկերը ֆաշիզմի վերելի տարիներին դասկերված է «մեծահասակ երեխայի» աչքերով:

21 մայիսի, 23.20 Շողակար

- «Հայելի»*** Ռեժիսոր՝ Անդրեյ Տարկովսկի: Դերերում՝ Մարգարիտա Տերեխովա, Օլեգ Յանկովսկի, Անաստիա Սուլոնիցին, Ալլա Դեմիդովա: խՍՀՄ, 1974:

Անձնական հուշերից, խորնկայից եւ սյուրռեալիսական երգերից հյուսված կինոնկար:

23 մայիսի, 13.00 Դի

- «Այրիս»** Ռեժիսոր՝ Ռիչարդ Էյր: Դերերում՝ Ջուդի Դենչ, Ջիմ Բրոուդբենթ, Քեյթ Ուինսթոն, Հյու Բոնեվիլ: Մեծ Բրիտանիա - ԱՄՆ, 2001:

Կենսագրական ֆիլմ անգլիացի ակնավոր կին գրող Այրիս Սերգոֆի մասին:

23 մայիսի, 23.45, Դի երեւոն

- «Թես»** Ռեժիսոր՝ Ռոման Պոլանսկի: Դերերում՝ Նասասյա Կինսկի, Փիթեր Զորթ, Լեյ Լոսոն: Ֆրանսիա - Մեծ Բրիտանիա, 1979:

Ռոման Հարրիի «Թեսը դերերվիներ տոմից» դասական վեպի կերանացումը արժանացել է 2 «Սեզարի»:

Էջը դասադասեց ԶԱՐԱ ԲՈՒՍԱՅԱՆԸ

